

МОМИНА СЖЛЗА.

На моята сестричка Любка.

Звѣнна песен низ дѣбрави
Зелени,
Сепнаха се в миг цветята
Засмени.

— Кой ли пее? — мѣдѣр здравец
Продума
И загледа през шубрѣци
И шума.

„Аз сѣм, братко!“ — звѣнна глас из
Тревата,
И дѣх сладѣк се понесе
В гората.

— Ах, тя била нашта малка
Сестрица,
Хубавата, момината
Сжлзица!

Драго Попов.

